

Městský úřad v Říčanech
Odbor správních agend a dopravy
Oddělení dopravy
Komenského nám. 1619
251 01 Říčany

K č. j.: 20641/2018-MURI/OSAD

Podatelé:

1. M [redacted] K [redacted], nar. [redacted]
2. H [redacted] K [redacted], nar. [redacted]

Zastoupení:

Ing. Pavlem Soukupem, nar. 16. 1. 1973, bytem Všechnomy 63, 251 63 Strančice, ID DS: jzgm5dm

Námítky proti vydání společného povolení pro stavbu „Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku parc. č. 201/1, k. ú. Všechnomy“

I. Úvod

Dne 9. 4. 2018 vydal Městský úřad v Říčanech, odbor správních agend a dopravy (dále jen „**stavební úřad**“) oznámení o zahájení společného řízení na základě žádosti Ing. Jaroslava Dvořáka, nar. 17. 9. 1948, bytem Fibichova 836/9, 251 01 Říčany zastoupeného společností REGIONPROJEKT, s.r.o., sídlem Horova ul. 12, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 482 93 806, o vydání společného povolení na stavbu „*Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku parc. č. 201/1, k. ú. Všechnomy*“ (dále jen „**záměr**“).

Podatelé byli za účastníky společného řízení uznáni až rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, odbor dopravy (dále jen „**krajský úřad**“), ze dne 26. 2. 2019, kterým krajský úřad v tomto smyslu změnil usnesení stavebního úřadu ze dne 21. 11. 2018, č. j. 28536/2018-MURI/OSAD. V rozhodnutí uvedl, že ve všeobecné rovině lze konstatovat, že jakákoliv pozemní komunikace k výrobnímu areálu, která je určena pro zásobování, provoz a dopravní obslužnost, může mít vliv na široké okolí, a tedy může negativně ovlivnit mimo jiné i pohodu bydlení v okolních domech a jejich bezproblémovou užitelnost. Dále uvedl, že prvostupňový orgán nijak blíže stavbu „plánovaného areálu“ nespécifikuje a nevylučuje tak ani možnost ovlivnění užívání nemovitostí ve vlastnictví podatelů. Uzavírá tedy, že není-li jednoznačně a prokazatelně vyloučena možnost ovlivnění užitelnosti nemovitostí ve vlastnictví podatelů povolovanou stavbou, nelze podatele z okruhu

účastníků řízení vyřadit. Z těchto důvodů jsou dle podatelů splněné požadavky pro podání námitek dle § 89 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“).

Dle § 28 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) platí, že pokud osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit, je oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání; ustanovení § 41 odst. 6 věty druhé platí obdobně.

Podatelům bylo rozhodnutí krajského úřadu oznámeno dne 27. 2. 2019. Proto nyní uplatňují v zákonné 15ti denní lhůtě vůči záměru následující námítky.

II. Námítky

1. Rozpor s cíli a úkoly územního plánování

Žádost o vydání společného povolení se týká pouze dvou objektů – účelové komunikace (SO 100) a clony proti oslnění (SO 101). V projektové dokumentaci v bodě 2. pod písm. a) - základní údaje o stavbě – stručný popis návrhu stavby, její funkce, význam a umístění je výslovně uvedeno, že jde o výstavbu **pro účely dopravní obsluhy budoucího výrobního areálu** situovaného na pozemku parc. č. 201/1, k. ú. Všechnomy. Tento areál však předmětem žádosti o vydání společného povolení není. **Podatelé mají za to, že takové rozdělení je nežádoucí a odporuje cílům a úkolům územního plánování.**

Dle § 18 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“) je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a **pro udržitelný rozvoj území**, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.

Podatelům není zřejmé, jak bude naplněna podmínka udržitelného rozvoje za situace, kdy se plánuje dopravní infrastruktura, aniž by byl zpracován projekt výrobního areálu. Je logické, že kapacita a kvalita stavby účelové komunikace se bude odvíjet od velikosti, potažmo způsobu využití a výrobních kapacit předmětného areálu. **Bez této zásadní informace se plánovat, natož realizovat, dopravní infrastruktura nedá.**

Rozdělování projektu na tyto dvě fáze je nežádoucí i z důvodu pochybnosti, že může jít o rozdělení účelové, vykazující známky „salámové“ metody. Nejvyšší správní soud (dále jen „**NSS**“) v rozsudku ze dne 18. 9. 2014, č. j. 2 As 119/2014 – 34 zdůraznil, že „*územní rozhodnutí musí zajišťovat komplexní ochranu. V takovém případě je, podobně jako například při vydávání stanoviska EIA, nežádoucí tzv. „salámová“ metoda. Takto bývá neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozdělí na dílčí kroky a prosazují se postupně. Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 301, že by měl být určitý návrh podroben posouzení vlivů na životní prostředí jako jeden záměr. Realizace určité stavby má totiž dopad na životní prostředí jako celek, vliv dílčích staveb je z tohoto hlediska irelevantní. Právě v posuzování vlivů na životní prostředí by proto tzv. „salámová“ metoda neměla mít místo, naopak by se spíše měla uplatnit metoda opačná, již lze označit termínem puzzle.*“

Podatelé jsou přesvědčeni, že pokud má být vůbec záměr plánován, je nezbytné, aby byl plánován současně s budoucím záměrem výrobního areálu. Jen tímto způsobem lze dostat požadavkům stavebního zákona ve smyslu § 18 a § 19.

2. Narušení kvality prostředí

Podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška č. 268/2009 Sb.“), musí být **nové stavby mj. navrženy a provedeny tak, aby neohrožovaly zdravé životní podmínky uživatelů okolních staveb.**

Dle § 19 odst. 1 písm. i) stavebního zákona je úkolem územního plánování mj. stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury a pro kvalitní bydlení. Tento úkol je dále specifikován ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška č. 501/2006 Sb.“), konkrétně v § 20 odst. 1: „*V souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území je obecným požadavkem takové vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umístování staveb na nich, které **nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území.***“ Právní předpisy dříve místo pojmu „kvalita prostředí“ používaly v této souvislosti pojem „pohoda bydlení“, ke kterému existuje četná judikatura.

K uvedenému pojmu se vyjádřil NSS například v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116, v němž uvedl, že „*Pohoda bydlení lze podle jedné z možných definic, která se snaží tento pojem kategorizovat subjektivně, rozumět takový stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně (viz Marek Hanák, Pohoda bydlení, Právní rádce internetová verze, 28. 4. 2005, <http://pravnicaradce.ihned.cz/>). Z objektivistického úhlu pohledu lze „pohodou bydlení“ rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; **pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.**; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech.“*

Další upřesnění pojmu „pohoda bydlení“ obsahuje rozsudek NSS ze dne 1. 11. 2012, č. j. 8 As 27/2012-113, ve kterém NSS dospěl k závěru, že mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) náleží také podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu, a narušení soukromí, protože i tyto složky se na pohodě bydlení podílejí. Podle NSS musí správní orgán při posuzování, zda mohlo dojít k narušení pohody bydlení, **přihlížet i ke konkrétním zvláštnostem lokality.**

V rozsudku ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008-123, NSS uvedl, že „*pokud účastník územního řízení poukáže na konkrétní skutečnosti, které zpochybňují splnění požadavku na pohodu bydlení, musí se stavební úřad těmito tvrzeními důkladně zabývat, i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení předepsaných limitů zatížení. Navíc zhodnocení, zda vliv jednotlivých negativních účinků umístovaných staveb nepřípustně snižuje pohodu bydlení, není jen otázkou obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu, nýbrž je záležitostí autonomního posouzení stavebním úřadem či odvolacím orgánem po zhodnocení všech relevantních skutečností. **Nepřekročení limitních hodnot totiž ještě nutně nemusí znamenat, že zjištěná hladina zatížení způsobeného umístovanou stavbou také splňuje požadavek na pohodu bydlení.***“

Dále podatelé upozorňují na rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 33/2013-58, v němž NSS uvedl, že „*nároky kladené na umístování a povolování staveb obsažené v § 62 odst. 4 StavZ ve spojení s § 4 odst. 1 a § 8 odst. 1 OTP a výkladem pojmu pohoda bydlení se ne zcela náhodně obsahově blíží § 127 odst. 1 ObčZ 1964*“ Smyslem obou ustanovení je totiž zachování zdravého a vhodného prostředí pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení, bez ohledu na případné zamýšlené stavební či jiné aktivity. Zatímco prostřednictvím civilní žaloby o

stanovení povinnosti zdržet se emisí se lze bránit proti již existujícímu závadnému stavu (nejen v souvislosti se stavbami), **právní úprava obsažená ve StavZ má vzniku takového stavu předcházet (konkrétně vlivem uskutečnění a užívání stavby)**“.

Záměr je (jak bylo již uvedeno v námitce č. 1.) funkčně spjat s budoucím výrobním areálem, jehož využívání je podmíněno tím, že je potřeba vybudovat účelovou komunikaci, o které se řízení vede. Je logické, že bez dostatku konkrétních údajů a informací o budoucím výrobním areálu mají podatelé **důvodnou obavu, že záměr naruší kvalitu jejich prostředí**. Zejména dojde ke zvýšení intenzity dopravy za účelem obslužnosti budoucího výrobního areálu, a v důsledku toho k nárůstu hluku a škodlivin v ovzduší. Projektová dokumentace tyto obavy žádným způsobem nevyvrací. Naopak, např. v bodě 3. - Přehled výchozích podkladů a průzkumů, písm. d) je uvedeno, že dopravní průzkum (studie či dopravní studie) nebyl prováděn. Dále se v bodě 12. - Nároky stavby na zdroje a její potřeby, písm. c) emise z dopravy uvádí, že „emise z provozu jsou závislé na druhu výrobního areálu – není v současné době známo. Předpokládá se provoz v řádu max. desítek vozidel / 24 hodin, tedy zanedbatelné navýšení emisí.“ Toto tvrzení by však mělo být podloženo konkrétním důkazem. O vlivech na okolní stavby, potažmo obyvatele sousedící nedaleko plánovaného záměru (jako jsou podatelé), projektová dokumentace mlčí.

Je povinností stavebního úřadu, aby postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu, tudíž aby zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V opačném případě by jednal v rozporu se zákonem. Vzhledem k tomu podatelé požadují, obdobně jako ve výše uvedené námitce, aby byl záměr posuzován, z hlediska dodržení výše uvedených požadavků na dodržení kvality prostředí, společně s plánovaným výrobním areálem. V opačném případě není možné řádně posoudit, do jaké míry bude kvalita prostředí v souvislosti s realizací záměru ve vztahu k podatelům narušena.

3. Absence závazného stanoviska Krajské hygienické stanice

Ve spise je sice založeno sdělení Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „KHS“) ze dne 19. 9. 2017, č. j. KHSSC 50223/2017 o tom, že závazné stanovisko není třeba, jelikož předloženým návrhem nejsou dotčeny zájmy chráněné orgány ochrany veřejného zdraví, nicméně podatelé s tímto závěrem nesouhlasí a považují závazné stanovisko krajské hygienické stanice podle § 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, za nezbytný podklad pro rozhodnutí stavebního úřadu.

Předně je ze sdělení patrné, že bylo vydáno k projektové dokumentaci jen **pro územní řízení** (nikoliv pro společné řízení), přičemž součástí předložené projektové dokumentace nebyl návrh „clony proti oslnění“. Projektová dokumentace předložená pro vydání společného povolení byla vypracována až v únoru roku 2018, a tedy nemohla být podkladem pro vydání předmětného sdělení KHS. **Sdělení KHS je proto nedostatečné a je nutné jej nahradit závazným stanoviskem k aktuální dokumentaci pro společné řízení.**

Stavba účelové komunikace (SO 100) bude zcela nepochybně zdrojem hluku, vibrací a látek znečišťujících ovzduší. Jde tedy nepochybně o záměr, který se ve smyslu § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. dotýká zájmů chráněných orgánem ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů. Podatelé v této souvislosti upozorňují i na odst. 2 citovaného ustanovení, podle nějž v případě, že je v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, zejména z provozu na pozemních komunikacích nebo železničních drahách, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi. V této souvislosti podatelé znova poukazují na výše uvedenou skutečnost, že pro stanovení a vyhodnocení konkrétní zátěže z provozu na předmětné komunikaci je nezbytné znát parametry budoucího výrobního areálu

na pozemku parc. č. 201/1, k. ú. Všechromy, z nichž bude mj. možné dovodit intenzitu budoucí dopravy po této komunikaci.

Dále podatelé konstatují, že clona proti oslnění (SO 101) je plánovaná o výšce 2 m a má dle záměru investora zachycovat světlo z protijedoucích vozidel. **Clona proto dle přesvědčení podatelů bude proto rovněž výrazně odrážet hluk ze stávající komunikace II/107, což je nepřijatelné (přínejmenším bez zpracování hlukové studie), neboť v bezprostřední blízkosti je zástavba rodinných domů (včetně domu podatelů), pro kterou by tento hluk znamenal nepřijatelnou zátěž.** Rodinný dům podatelů sousedí přímo s hranou této komunikace.

Vzhledem k tomu se podatelé domnívají, že nebyl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Záměr proto není možné povolit, jelikož chybí jedno z podkladových stanovisek pro rozhodnutí.

4. Nedostatečné posouzení dopravy

Jak již podatelé zmiňovali v námitce č. 2, projektová dokumentace neobsahuje dopravní průzkum. Podatelé jsou přesvědčeni, že jde o zásadní nedostatek.

Ze spisové dokumentace totiž zcela jasně vyplývá, že záměr je navrhován **pro návěsové soupravy, tedy těžká nákladní vozidla (TNV)**, konkrétně to vyplývá např. z výkresu vlečných křivek (Dopravní řešení - Situace vjezd - výkres „A“) či ze vzorových řezů komunikací, kde jsou přímo zakresleny tahače s návěsy (výkresy C.1.1. 2.3 a 2.4 a C.1.2 2.3). Dále je záměr dle projektové dokumentace (Technická zpráva C.1.1 - 1 písm. e)) navržen podle TP 170 na **stupeň dopravní zátěže IV** (správně má být „třída dopravní zátěže“ - TDZ), tedy na průměrnou **denní intenzitu provozu TNV v rozmezí 101 ÷ 500** (těžkých nákladních vozidel za 24 hod).

Tvrzení v bodě 12. - Nároky stavby na zdroje a její potřeby, písm. c) projektové dokumentace o tom, že se předpokládá provoz v řádu max. desítek vozidel / 24 hodin, je proto mylné a za těchto okolností (přínejmenším bez stanovení intenzity a skladby dopravy pro obsluhu areálu) nelze společně povolení vydat.

5. Pochybnosti o sadových úpravách

Ze souhrnného vyjádření Městského úřadu v Říčanech, odboru životního prostředí, ze dne 20. 10. 2017, č. j. 49375/2017-MURI/OŽP/00354 vyplývá, že orgán ochrany přírody a krajiny souhlasí se záměrem jen za určitých podmínek, přičemž jedna z nich je, že *„stavba nesmí být v rozporu se schválenými sadovými úpravami záměru stavby betonárky ve Všechromech, které zahrnují výsadbu aleje okolo plánované komunikace“*.

Ze strany podatelů proto nejde o žádné podsouvání či účelové tvrzení, že záměr stavby předmětné komunikace souvisí s plánovanou výstavbou betonárny. Dotčený orgán naopak toto tvrzení uvedeným vyjádřením podpořil, a žadatel předložením tohoto vyjádření dotčeného orgánu následně potvrdil. Toto vyjádření proto podporuje i argumentaci uvedenou v námitce č. 1, že záměr nelze povolit, aniž by byl posouzen společně se záměrem „plánovaného výrobního areálu“.

III. Závěrečný návrh

Z výše uvedených důvodů podatelé žádají stavební úřad, aby žádost o vydání společného povolení zamítl.

Ve Všechromech dne 14. 3. 2019

(podepsáno datovou zprávou)